

Jeg er jo ikke i stand til at takke regeringen for reaktionen på indholdet i forslagene. Jeg synes nok, regeringens argumenter for ikke at støtte forslagene er tynde.

Andre har så i virkeligheden støttet forslagene. Ikke mindst har fru Eva Kjer Hansen jo erklæret sin store tilslutning til hovedparten af principperne i Enhedslistens forslag, og det bliver jo spændende at se, hvad Venstre vil sige, når vi skal til at skrive betænkning. Vi vil da sørge for, at Venstre kan få en afgørende indflydelse på, hvordan ordene skal formuleres, for det skal ikke være det, der skiller os. Vi er jo, kan jeg forstå på fru Eva Kjer Hansen, enige om mangt og meget i disse forslag.

Jeg vil gerne sige tak til SF og Fremskridtspartiet for en meget positiv modtagelse. Jeg kan forstå, at SF gerne havde set, at nogle af bemærkningerne var formuleret lidt anderledes, men i indholdet var SF jo langt hen enig. Og tak til Dansk Folkeparti, der i meget klar form tilkendegav støtte til alle tre forslag.

Så hvis man kigger ud over landskabet, har vi i virkeligheden en situation, hvor en meget stor del af Folketingets medlemmer er enige i mange af de principper, som ligger i Enhedslistens forslag. Derfor er det jo ærgerligt, hvis den politiske vilje hos f.eks. et parti som Venstre, når det så kommer til stykket, slipper op under udvalgsarbejdet. Vi vil i hvert fald fra Enhedslistens side gøre, hvad vi kan for at hjælpe Venstre med at udmønte deres intentioner. For her er nok hjælp behov. Det skulle jo nødig gå således, at man efter forløbet her kom til at sige, at fru Eva Kjer Hansen i dag forsøgte at give en gratis omgang; det ville jo være beklageligt og uheldigt, hvis det var det indtryk, der kom til at stå tilbage.

Jeg vil da heller ikke indlede med at have den mistanke. Jeg vil tværtimod tage alle bemærkningerne i den mest positive ånd og gå ind i udvalgsarbejdet med det mål at få dette udmøntet.

Et par enkelte bemærkninger til den konkrete kritik, der trods alt har været på enkelte punkter. Det har især været forslaget om lobbyismen, som har givet anledning til kritik. En del ordførere har sagt, at det var ikke noget, vi kunne tage fat om her i Folketinget; det var noget, man måtte overlade til Kommissionen. Jeg er meget enig i det, som er blevet sagt af hr. Kristian Thulesen Dahl, at selvfølgelig er det noget, som vi må tage fat om, og selvfølgelig er det noget, som udgør et ganske særligt problem nede i EU.

Om de hemmelige protokoller vil jeg blot sige, at der er jo et massivt flertal i Folketinget, som har udtrykt sin vilje til at fortsætte afskaffelsen af de hemmelige protokoller. Det ville være helt urimeligt, hvis det ikke kunne udmøntes i en folketingsbeslutning.

Hvad angår spørgsmålet om den beretning, som er vedtaget i Folketingets Europaudvalg om, at vi får tilsendt disse hemmelige protokoller til udvalget, er det både en utilstrækkelig og meget betænkelig ordning.

Så længe vi har disse hemmelige protokoller liggende i ministerierne, i Europaudvalget og i andre landes regeringer, er risikoen i det hele taget meget nærliggende for, at nogle virksomheder får oplyst, hvad der står i disse hemmelige protokoller, mens andre ikke får det, at nogle borgere får information om, hvad der står i de hemmelige protokoller, mens andre ikke får det, og at der altså simpelt hen sker en forskelsbehandling på den måde.

Jeg ved ikke, hvem der tør gå herop og påstå, at man kan have et system, der sikrer, at f.eks. Skibsværftsforeningen ikke får at vide, hvad der står i de hemmelige protokoller, der vedrører skibsværftsstøtte, når realiteten er, at hundredvis af mennesker kender indholdet af disse hemmelige protokoller. Jeg tror ikke, at nogen seriøst vil turde gå op og sige, at en sådan tæthedsgrad kan eksistere.

Derfor er de hemmelige protokoller altså også med til at skabe en forskelsbehandling blandt borgerne, en forskelsbehandling, som selvfølgelig – sådan er verden jo især i et kapitalistisk samfund indrettet – altid vil være til gunst for de stærkeste, de rigeste, de store koncerner.

Min påstand er, at de store koncerner i Europa naturligvis kender indholdet af de hemmelige protokoller. Jeg vil endda sige, at de skriver selv de hemmelige protokoller, og det gør altså, at dybden i det her vel næppe helt er kommet frem i debatten endnu. De hemmelige protokoller er et redskab for lobbyismen, de hemmelige protokoller er et instrument, hvor mægtige interesser, mægtige lobbyister kan lave en hemmelig tillægslovgivning, som de har kendskab til, mens andre og mindre stærke borgere er udelukket fra at blive inddraget i disse, jeg vil nærmest sige sammensværgelser. Derfor er de hemmelige protokoller så dybt udemokratisk et element.

Om det sidste forslag vil jeg blot sige, at jeg synes, det blev nævnt så ganske korrekt af hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Annette Just, at vi